

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

KBW 1989/85

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A. wonende te B., eiser,

en

het bestuur der Sociale Verzekeringsbank, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief van 20 december 1988 (verzonden op 22 december 1988) is vanwege gedaagde aan eiser kennis gegeven van een beslissing met betrekking tot de uitvoering van de Algemene Kinderbijslagwet (AKW). Een fotocopie van die brief is aan deze uitspraak gehecht. De inhoud daarvan wordt geacht hier te zijn weergegeven.

De Raad van Beroep te Arnhem heeft bij uitspraak van 8 augustus 1989 het tegen voormelde beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Eiser is bij gemachtigde Mr. H.W. Bemelmans, advocaat en procureur te Nijmegen, van die uitspraak in hoger beroep gekomen. In een aanvullend beroepschrift zijn de gronden uiteengezet waarop dat hoger beroep berust.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad op 4 juli 1990, waar -zoals tevoren bericht- noch eiser noch zijn gemachtigde is verschenen en waar gedaagde zich heeft doen vertegenwoordigen door C. Westrik, werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank, district Nijmegen.

II. MOTIVERING

De eerste rechter heeft de hiernavolgende feiten als vaststaande aangenomen: "Klagers zoon [naam kind], geboren op 13 juni 1969, volgde in Turkije de middelbare schoolopleiding welke hij op 23 juni 1987 met diploma afsloot. [naam kind] kwam op 16 november 1987 naar Nederland. Hij had zich inmiddels als student doen inschrijven aan de Anadolu Universiteit te Keulen (West-Duitsland). Het studiejaar aldaar ving op 1 december 1987 aan.

Bij de bestreden beslissing heeft verweerder aan klager aanspraak op kinderbijslag voor [naam kind] over het vierde kwartaal van 1987 ontzegd, daartoe overwegende -met name- dat [naam kind] op 1 oktober 1987 nog in Turkije verbleef en daar geen onderwijs volgde."

Die feiten zijn door partijen niet betwist en vormen ook voor de Raad het uitgangspunt bij de beoordeling van dit geding. De eerste rechter heeft de bestreden beslissing in stand gelaten. Naar het oordeel van die rechter is de periode waarin eiser geen studie heeft gevolgd, in casu de periode van 23 juni tot 1 december 1987, te lang om van een studieovergang te kunnen spreken.

Hetgeen in hoger beroep is aangevoerd heeft de Raad geen aanleiding gegeven om het oordeel en de overwegingen van de eerste rechter niet te volgen.

De Raad is van opvatting dat ten aanzien van [naam kind] met betrekking tot het vierde kwartaal van 1987 niet (meer) kan worden gezegd, dat zijn voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag werd genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding.

Weliswaar heeft de Raad reeds meermalen overwogen dat een uitzondering op de algemene regel (dat de toestand op de peildatum van het kwartaal beslissend is voor de beoordeling van het recht op kinderbijslag) kan worden aanvaard indien sprake is van een studieovergang of van een tijdelijke onderbreking van de studie gedurende de vakantieperiode, doch de Raad acht in het onderhavige geval onvoldoende termen aanwezig om een zodanige uitzondering op die algemene regel aan te nemen. Bij dat oordeel heeft de Raad niet alleen mee laten wegen dat [naam kind] ruim vijf maanden

geen onderwijs heeft gevolgd, maar ook het tijdstip waarop die (nieuwe) studie van [naam kind] een aanvang nam.

Uit het voorgaande vloeit voort dat de aangevallen uitspraak voor bevestiging in aanmerking komt.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Bevestigt de aangevallen uitspraak.-

Aldus gegeven door Mr. C.G. Kasdorp als voorzitter en Mr. J.G. Treffers en Mr. M.I. 't Hooft als leden, in tegenwoordigheid van Mr. G.H.H. Bouten als griffier. Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 1990 door voornoemde voorzitter, in tegenwoordigheid van M. Nieuwenhuis als griffier.

(get.) C.G. Kasdorp.

(get.) M. Nieuwenhuis.

(get.) G.H.H. Bouten.